

Raspored euharistijskih slavlja i tjedni
kalendar (20. XI. – 27. XI. 2016.g.)

Pon, 21.	Gospa od zdravlja	
Uto, 22.	Cecilija, djevica i mučenica	
	18.00	Zajednička sv. Misa – GP 1. Đuro i Milan Tomljenović 2. Milka Vršek i Eva Pintarić 3. Plaćek Slavko, Gizela i Rudi 4. Marija Rončević i obitelj 5. Balog Nikola
Sri, 23.	Klement I.	
Čet, 24.	Andrija Dung – Lac	
Pet, 25.	Katarina Aleksandrijska	
	18.00	Zajednička sv. Misa – GP 1. Zec Kata i Ivan i Stevo Dobor 2. Jozo Dimać 3. Libuška Šaranović r. Vacek 4. Ob. Marijan, Barišić i Begić 5. Baburek Franjo 6. Martin, Kata i Niko Aščić 7. Gloc Antun, Katarina, Vlado i Stanko
Sub, 26.	Siricije, Konrad	
	18.00	Pok. Svećenici i časne sestre koji su radili u GP
Ned, 27.	1. NEDJELJA DOŠAŠČA	
	08.30 09.45	Za bolesnu osobu ob. Šulentić Kata i ob. Mađaruh - VZ
	11.00	Župno Euharistijsko slavlje

ŽUPNE OBAVIJESTI:

1. Danas je svetkovina Krista Kralja kojom završava crkvena liturgijska godina i godina vjere. Nadam se da smo ovo vrijeme koje je za nama iskoristili za svoj duhovni rast i upoznavanje svoje vjere. Vjera je Božji dar, ali može rasti samo ako se mi trudimo živjeti je.

2. Molitva Milosrdnom Ocu biti će u petak u 15 sati u samostanu.

3. Za primanje sakramenata krštenja ili vjenčanja potrebno se javiti barem mjesec dana ranije. Ne određujte vrijeme sprovoda bez dogovora sa svećenikom. Vodite računa da bolesnici ne umru bez sakramenta boles. pomazanja.

5. Sljedeće nedjelje počinje vrijeme došašća. To je vrijeme pripreve za Božić i vrijeme naše duhovne obnove u vjeri i ljubavi.

6. Ovaj tjedan sam službeno odsutan. Misa će biti samo u utorak te u petak. U slučaju sprovoda ili bolesnika nazovite vlč. Kristijana Bogdana u Tomašicu na broj: 091 788 2183.

7. U subotu će biti misa za sve pokojne svećenike i časne sestre koji su služili u Grubišnom Polju. Možemo im zahvaliti na njihovom trudu i žrtvi. Poslije mise će biti i euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja.

8. Sakrament ženidbe žele primiti: Igor Langer, sin Damir i Branke Langer, r. 10. 6. 1986 iz Zagreba i Sanja Dobrijević, kći Milana i Josipe Dobrijević, r. 8. 8. 1985. iz Malih Zdenaca . Vjenčanje će biti 26. 11. 2016. u crkvi sv. Antuna na Sv. Duhu u Zagrebu. Mladencima čestitamo i želimo zdravlje i Božji blagoslov.

9. Stigli su kalendari i danice. Možete ih nabaviti u sakristijama.

Sretnu i radosnu nedjelju i puno Božjeg blagoslova želi Vam vlč. Većeslav i ss. Milosrdnice.

KRIST KRALJ

Godina V. – broj 52.
20. studenoga 2016.

ŽUPA SV. JOSIPA – GR.
POLJE I SVIH SVETIH – V.
I M. ZDENCI
TEL/FAX: 043/ 485 – 261
MOB: 098/ 433 – 921

Biblijska čitanja

Prvo čitanje: (2 Sam 5, 1 - 3) *Čitanje druge knjige o Samuelu* Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebron i rekoše: "Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa. Još prije, dok je još Šaul bio kralj nad nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve ti je rekao: 'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!'" Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi s njima savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad Izraelom. Riječ Gospodnja!

Ps. Hajdemo radosno u Dom Gospodnji!

Drugo čitanje: (Kol 1, 12 - 20)

Čitanje poslanice sv. Pavla apostola Kološanima Braćo: S radošću zahvaljujući

Ocu koji vas osposobi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti. On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha. On je slika Boga nevidljivoga, Prvorođenac svakog stvorenja. Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno: on je prije svega i sve stoji u njemu. On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak. Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu Puninu 20i po njemu - uspostavivši mir krvlju križa njegova - izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima. Riječ Gospodnja

Evangelje: (Lk 23, 35 - 43)

Čitanje svetog Evanđelja po Luki Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!" Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom govoreći: "Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!" A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo je kralj židovski." Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrdivao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i nas!" A drugi ovoga prekoraše: "Zar se ne bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? Ali mi po pravdi jer primamo što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini." Onda reče: "Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." A on će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!" Riječ Gospodnja!

Sveti arhijerejski sinod Srpske pravoslavne Crkve (u nastavku SPC) 3. studenoga objavio je priopćenje za javnost, koje je potpisao vladika bački Irenej, u kojem se falsificiraju riječi blaženoga kardinala Alojzija Stepinca. Povod za priopćenje Sinoda SPC-a bile su »sporne« riječi beogradskoga

nadbiskupa mons. Stanislava Hočevara izrečene u razgovoru za dnevni list »Politika« 28. listopada kojima se osvrnuo na odnos SPC-a prema postupku kanonizacije u Katoličkoj Crkvi. »Katolici se jako čude kako to da se od njih zahtijeva toliko proučavanje, a nije se postupilo na isti način kada je SPC proglašavao svoje svetce. Znamo da, na primjer, ni u samoj srpskoj javnosti nije bilo jedinstvenoga mišljenja o kanonizaciji vladike Nikolaja Velimirovića, ali on je, ipak, uvršten u red svetih bez dubljega razmatranja tih zamjerki«, rekao je mons. Hočevar. Čini se da ni mons. Hočevar nije svjestan da je otvorio Pandorinu kutiju. Sveti sinod SPC-a oštro je odgovorio na tvrdnje beogradskoga nadbiskupa, nazvavši ih »neprimjerenim i nedobronamjernim«, jer kako misli Sinod, mons. Hočevar »dovodi u pitanje svetost 'Novoga Zlatoustu', čak uspoređujući ga s kardinalom Stepincom ili proglašavajući ga srpskim ekvivalentom Stepincu«. Premda se u riječima mons. Hočevara ne može pronaći izravno uspoređivanje kardinala Alojzija Stepinca i vladike Nikolaja Velimirovića, može se složiti s ocjenom vladike Ireneja da se ta dva crkvena velikodostojnika nikako ne mogu usporediti ili još manje proglasiti vladiku Nikolaja Velimirovića »srpskim ekvivalentom Stepincu«. Sudeći po stajalištima, ali i dobro dokumentiranim izjavama dvojice biskupa, blaženi kardinal Stepinac i vladika Nikolaj, kojega je SPC kanonizirao 2003. godine, doista nisu usporedivi. Vladika Nikolaj Velimirović usred Beograda 1935. godine na Kolarčevu narodnom sveučilištu rekao je sljedeće: »Nacionalizam je srpski najstariji u Evropi, stariji je 600 godina od evropskog. Ali ne samo da je najstariji, već je i savršeniji, jer je jevandelski i organski. Evropski nacionalizam rođen je u buntu i oćajanju, dok je svetosavski nacionalizam započet i ostvaren u tišini i radosti stvaranja.

Najzad se Evropa umorila od strašnih i stoletnih borbi i napora i u toj zamorenosti mnogi njeni sinovi digli su ruke sasvim, ne samo od crkve, nego i od vere hrišćanske. Ipak se mora odati poštovanje sadašnjem nemačkom vođi Hitleru, koji je kao prost zanatlija i čovek iz naroda uvideo da je nacionalizam bez vere jedna anomalija i jedan hladan i nesiguran mehanizam. I evo, u XX veku on je došao na ideju Svetoga Save i kao laik poduzeo je u svome narodu onaj najvažniji posao koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju. A nama je taj posao svršio Sv. Sava (...). Otuda je nacionalizam srpski, kao stvarnost najstariji u Evropi« (Episkop Nikolaj Velimirović, Nacionalizam Svetog Save, Beograd, 1935. {i 1938.}, str. 27.-28.). Vladika Nikolaj, iste godine kada su u Trećem Reichu doneseni rasni zakoni, o Hitleru je dakle imao samo riječi hvale te se nije libio usporediti nacističkoga vođu Hitlera s ni manje ni više nego utemeljiteljem SPC-a i duhovnim ocem Srba svetim Savom. Blaženi Alojzije Stepinac naprotiv, samo četiri mjeseca nakon što je preuzeo službu zagrebačkoga nadbiskupa, u ožujku 1938. godine katoličkoj mladeži govorio je o opasnosti i zabludama nacionalizma: »I vi dakle nećete nikad ispravnije i korisnije izraziti svoje ljubavi prema hrvatskom narodu, nego ako slijedite nauk Crkve. Ona vas odvraća od ekstrema koji u narodnosti vidi kumira, kojemu moraju pasti žrtvom i najsvetija prava čovjeka i njegove osobe« (Batelja, J., Blaženi Alojzije Stepinac - Svjedok Evanđelja ljubavi, knjiga 2, Zagreb, 2010., str. 47.). Treba spomenuti i glasovitu kardinalovu propovijed u zagrebačkoj katedrali na svetkovinu Krista Kralja 25. listopada 1942., dakle u vrijeme NDH-a, u kojoj je blaženik oštro osudio rasizam: »Zato je Katolička Crkva uvijek osuđivala, a i danas osuđuje

svaku nepravdu i nasilje, koje se počinja u ime klasnih, rasnih ili narodnosnih teorija« i »svaki narod i svaka rasa, kako se danas odrazuju na zemlji, imade pravo na život dostojan čovjeka i na postupak dostojan čovjeka« (isto, str. 391.). Iz samo letimičnoga uvida u povijesne činjenice vidljivo je da glasnogovornik SPC-a vladika bački Irenej doista ima pravo kad tvrdi da se kanonizirani svetitelj SPC-a Nikolaj Velimirović i blaženi Alojzije Stepinac ne mogu uspoređivati. Za vladiku Nikolaja Hitler je čovjek koji je »poduzeo u svome narodu onaj najvažniji posao koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju«, a za kardinala Stepinca Hitler je osoba od koje se Hrvati »nemaju dobru nadati«, kako je sam zapisao u svoj dnevnik 27. ožujka 1941. Ostaje činjenica da hrvatski blaženik kardinal Stepinac nije nikada veličao ni srpskoga kralja ni ustaškoga poglavnika ni jugokomunističkoga maršala. U priopćenju Svetoga sinoda SPC-a nalazi se falsificirana tvrdnja kojom se Alojziju Stepincu pripisuje nešto što on nikada nije zapisao. U priopćenju stoji da je kardinal Stepinac napisao da »'bizantsko Pravoslavlje' predstavlja 'prokletstvo Europe'«, što je falsificiranje činjenica i povijesti. Naime, Stepinac u svom dnevniku nije napisao da »bizantsko pravoslavlje predstavlja prokletstvo Europe«, nego: »šizma je najveće prokletstvo Europe« (Dnevnik, 28. ožujka 1941.), što zasigurno nije isto. Takvo falsificiranje dokumenata začuđuje i žalosti tim više što priopćenje SPC-a potpisuje vladika bački Irenej, član Mješovitoga povjerenstva HKB-a i SPC-a koje ima zadaću zajednički razmotriti ulogu blaženoga Alojzija Stepinca prije, za vrijeme i nakon Drugoga svjetskoga rata, koji samim time treba biti osjetljiv za točnost povijesnih činjenica. U istoj rečenici u kojoj priopćenje SPC-a falsificira Stepinčeve riječi zapisane u Dnevniku 28. ožujka 1941. navodi se nadalje da je blaženik napisao da su

»Hrvati i Srbi, sledstveno, dva nespojiva svijeta«. Opet fabriciranje i falsificiranje. Točan citat iz Stepinčeva Dnevnika od 28. ožujka 1941. glasi ovako: »Sve u svemu Hrvati i Srbi dva su svijeta, sjeverni i južni pol koji se nikad neće približiti osim čudom Božjim.« Te riječi treba gledati u kontekstu konkretnoga povijesnoga iskustva u kojem su se Hrvati i Srbi nalazili. Stepinac je samo iznosio svoje razmišljanje o stanju u Kraljevini Jugoslaviji u kojoj su Hrvati i Srbi rješenje svoga političkoga pitanja doista gledali s pozicija sjevernoga i južnoga pola. Dok je za Srbe Kraljevina SHS (1918. - 1929.) i Kraljevina Jugoslavija (1929. - 1941.) postala zapravo ispunjenje političkih planova o velikoj Srbiji, za Hrvate je ta tvorevina bila mjesto žandarskih batinanja rodoljuba, šestosiječanjske diktature nakon ubojstva narodnih poslanika u beogradskom parlamentu, sveukupnoga društvenoga i ekonomskoga propadanja naroda te pravoslavnoga prozelitizma. Stepinčeva tvrdnja: »Hrvati i Srbi dva su svijeta, sjeverni i južni pol« ne donosi nikakav moralni sud o Srbima, nego je to stajalište čovjeka koji razmišljajući nad događajima kojima je bio svjedok zaključuje da se radi o dva naroda različite mentaliteta i kulture te društveno-političke povijesti. Ništa drugo. Netko se s tim stajalištem može ne slagati, ali to je pitanje za analizu onodobnih društveno-političkih prilika, a ne za ocjenu onoga tko ih je propitkiivao. Ne može se oteti dojmu da je prošlotjedno priopćenje Svetoga sinoda SPC-a samo izraz dobro smišljene strategije kojom se koristi svaka prilika da se, skrivajući prljavo rublje iz vlastitoga dvorišta, u srpskoj javnosti nastavi izgrađivati iskrivljena slika blaženoga kardinala Alojzija Stepinca, umjesto da se objektivno i istinoljubivo prikaže njegov život i rad.